

ENTREGA DE PREMIOS DO CERTAME “M. RODRÍGUEZ LÓPEZ” –

5/12/01

Nunca imaxinei poder estar tomando parte nun acto coma este. Nunca a miña imaxinación puido pensar en tempos que ía participar en Paradela nunha entrega de premios do certame Manuel Rodríguez López.

Manuel Rodríguez López -Manolo- era un home como calquera de nós; un amigo que Mato me presentou hai máis de trinta anos. Que tiña o vicio de escribir, que amaba sen límites esta terra de Paradela e por extensión a todo Galicia... Que residía en Barcelona co corpo pero vivía en Galicia co sentimento; co corazón.

Nunca imaxinei un acto coma este porque ó ser tan parellos os tempos, non me era posible imaxinar a súa desaparición tan cedo. A morte sempre chama moi cedo ós mellores.

Pero -a parte da propia cronoloxía- un coñece o País no que vive. E sabe que lle costa - que nos costa- facer as honras a tempo; reaccionar rapidamente diante das necesidades culturais e sociais.

Pero do mesmo xeito que Manolo era un home especial -diferente-, a súa terra de Paradela é diferente, e o Goberno municipal de Paradela especialmente diferente.

Á morte de Manolo puidemos comprobar que somos moitísimos os que o queriamos; que a súa familia era a que Manolo merecía, e garda del axeitada memoria, conservando viva a súa presenza; que os seus amigos seguimos considerando que Manolo está vivo... e o que parece un imposible: que Manolo era e é profeta na súa terra.

Unha década despois do seu pasamento, Manolo é fillo predilecto do Concello de Paradela; repousa no panteón de paradelenses ilustres; a fermosísima Casa de Cultura de Paradela na que nos atopamos chámase Manuel Rodríguez López; e un Certame literario anual - que vai pola VI edición- leva o seu nome... Por fin, e nunca tal cousa vin pero é perfecto, o Alcalde de Paradela publica un Bando invitando ós veciños a asistir á entrega dos premios Manuel Rodríguez López, e todos estades aquí.

Manolo sería feliz vendo esto cos ollos do corpo. Manolo é feliz vendo esto cos ollos do espírito... Eses ollos que non precisan cristais correctores porque cando pertencen a xente limpa de corazón, teñen garantizada unha perfecta visión para toda a eternidade.

Tamén estamos felices tódolos que fomos -que somos- os seus amigos, e naturalmente a súa familia, porque actos coma este son a mellor demostración de que a vida de Manolo tivo un significado, valeu para algo... de que estes pousos son o resultado do seu paso pola vida escoitando, falando coa xente, divulgando, comentando, escribindo, traballando sempre con boa fe, con boa intención, con ganas de facelo ben.

En actos así eu sempre acabo falando con Manolo, vivo por estar vivo na nosa memoria: ¡Por moitos anos, amigo!. Que nos vexamos -ti e máis nós- por moitos anos en actos coma este. Porque este é un acto na túa honra... pero ó facer este acto honramos tamén a Paradela, acreditándose como Nai terra que sabe tratar como merecen ós seus fillos destacados que demostraron querela tan ben.

De hoxe nun ano, Manolo, benquerido amigo, tamén aquí, na túa casa, coa túa xente, na túa terra, “Patria dos teus antergos / Paradela”.

Xulio Xiz Ramil